

Vážená paní
Mgr. Ing. Kateřina Arajmu,
generální ředitelka
Úřad pro zastupování státu ve věcech
majetkových
Rašínovo nábřeží 42/390
128 00 PRAHA

Váš dopis čj. ze dne	Naše čj.	Vyřizuje tel.	Spisový znak	V Praze dne
UZSVM/A/41925/2016-HMU2	NPU-310/68353/2016	Janoščíková/139	181	14. 9. 2016

Vážená paní generální ředitelko,

v reakci na Váš přípis čj. UZSVM/A/41925/2016-HMU2 týkající se převodu pozemku parc. č. 696 a pozemku parc. č. 695, jehož součástí je budova čp. 24, vše v katastrálním území Karlín, obec Praha (dále jen „Invalidovna“) Vám sděluji následující.

Základní statutární činnosti NPÚ

Národní památkový ústav (dále jen „NPÚ“) byl zřízen rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 1. ledna 2003 č. j. 11.61712002 ke dni 1. ledna 2003 na dobu neurčitou jako státní příspěvková organizace, která je odbornou organizací státní památkové péče s celostátní působností podle § 32 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. NPÚ jako odborná organizace státní památkové péče zajišťuje a vykonává činnosti a úkoly stanovené v zákoně a v dalších právních předpisech. Přehled těchto činností je stanoven v příloze č. 4 statutu vydaného Ministerstvem kultury pod sp. zn. MK-S 15484/2015 OPP (dále jen „Statut“).

Dle Statutu NPÚ mimo jiné sleduje kulturně-výchovné využití kulturních památek a zabezpečuje zpřístupnění a propagaci konvolutu nejcennějšího souboru národních kulturních památek (hrady, zámky, kláštery apod.), zejména tím, že v rámci této činnosti zejména provádí a zajišťuje:

- zpřístupnění kulturních památek formou průvodcovských a obdobných odborných služeb, a to za úplatu,
- s odbornou péčí správu nemovitých kulturních památek ve vlastnictví státu, se kterými má příslušnost hospodařit, zvláště pak jejich údržbu a obnovu,
- s odbornou péčí správu movitých kulturních památek ve vlastnictví státu, se kterými má příslušnost hospodařit, zvláště pak jejich konzervaci, restaurování a evidování v základní evidenci mobiliárních fondů,
- s odbornou péčí zajišťuje prezentaci movitých kulturních památek, sbírkových předmětů či jiných předmětů formou stálých expozic nebo přechodných výstav,
- zpracovává rozboru stavu a využití kulturních památek, s nimiž hospodaří, a koncepci a dlouhodobé výhledy obnovy a využití objektů,
- zabezpečuje průzkumy, výzkumy a dokumentaci kulturních památek, s nimiž hospodaří,

- g) připravuje odborné podklady pro ministerstvo kultury týkající se správy kulturních památek, s nimiž NPÚ hospodaří,
- h) plní další úkoly na úseku správy kulturních památek, s nimiž hospodaří, kterými ho pověřil ministerstvo kultury.

Stručné památkové zhodnocení objektu Invalidovny

Budova Invalidovny v pražském Karlíně představuje skvost české barokní architektury. I když základní koncept byl vytvořen a schválen u císařského dvora ve Vídni, patří mezi nejvýznamnější stavby předního českého barokního architekta Kiliána Ignáce Dientzenhofera, provedené v jeho vrcholném tvůrčím období ve 30. letech 18. století. Stylově vhodným způsobem kombinuje vojensko-erární charakter stavby inspirovaný římskou antickou architekturou s monumentálním severním průčelím. Toto reprezentativní průčelí palácového typu představuje zajímavý a specifický český ohlas oficiálního „imperiálního“ stylu doby vlády císaře Karla VI. Habsburského. Původně plánovaný celkový trojdílný dispoziční rozvrh Invalidovny se samostatně stojícím kostelem a řadou rozlehlých nádvoří je zcela originální a nemá, kromě redukováného konceptu ve stejné době budované Invalidovny v Budapešti, v rámci zbývajících zemí habsburské monarchie obdobu. Jako možný zdroj inspirace pro pražskou Invalidovnu mohl sloužit kromě pařížské Invalidovny i komplex El Escorial v Madridu španělského krále Filipa II. S ohledem na plánované rozměry se mělo jednat o jakési malé soběstačné městečko a v případě, že by pražská Invalidovna byla dostavěná, patřila by spolu s proslulou pařížskou předchůdkyní k největším Invalidovnám v Evropě. Ovšem i přesto, že dostavěna nikdy nebyla, patří provedená část k největším barokním areálům nejen v Praze, ale i v celých Čechách. Představuje funkčně i provozně promyšlený a plnohodnotný stavební celek. K novátorským řešením patří vlastní mezonetové obytné jednotky pro invalidy, velkorysost společných prostor, především pak komunikací včetně schodišť. Stavba byla provedena kvalitně jak po stránce konstrukční, tak i z hlediska použitých umělecko-řemeslných prvků. Kromě vlastní stavební stránky představuje Invalidovna nejstarší ukázkou sociální nadace tohoto typu pro vojenské invalidy v českých zemích, která svému původnímu účelu sloužila až do doby první republiky. V tomto kontextu je spojena i s působením předního českého fotografa a vojenského vysloužilce Josefa Sudka, který zde začal fotografovat ve 20. letech 20. století.

Nespornou hodnotou celku je skutečnost, že se památka do dnešní doby dochovala v autentické podobě. Jedině severní křídlo bylo ve 20. století částečně upraveno pro účely archivu architektury Národního technického muzea. To vše předurčuje budovu Invalidovny k prezentaci veřejnosti po vzoru konvolutu národních památek nejvyšší kvality ve správě NPÚ. Konverze pro nové užité funkce je dochovanými památkovými hodnotami výrazně limitována.

Důvod zájmu, naléhavost potřeby, účelnost a efektivita převodu

NPÚ je jistě jednou z nejkompetentnějších státních institucí, která je schopna tento památkově cenný objekt, který je kulturní památkou a současně je na indikativním seznamu národních kulturních památek, řádně obnovit (zrekonstruovat) a zároveň jej v budoucnu společně s Pražským filharmonickým sborem a dalšími partnery adekvátně využívat v souladu s platným zákonem o státní památkové péči a prezentovat veřejnosti.

NPÚ by současně převodem příslušnosti hospodařit vyřešil v části objektu problematiku sídla územní památkové správy Praha, která v současné době sdílí společné omezené prostory s územním odborným pracovištěm pro střední Čechy na Sabinově ulici v Praze – Žižkov. Současně by NPÚ převodem příslušnosti hospodařit pomohl řešit neutěšenou situaci Pražského filharmonického sboru, příspěvkové organizace Ministerstva kultury, který v současné době sídlí

v pronajatých prostorách za vysoký nájem (1,999 mil. Kč/rok). Dosavadní nabídku využití budovy na Klárově, na nábřeží Eduarda Beneše, by NPÚ nereflektoval.

S ohledem na výše uvedené projevuje NPÚ opakovaně vážný zájem o převedení příslušnosti hospodařit s návrhem následujícího využití, které reflektuje i zájem dalších příspěvkových organizací, jejichž zřizovatelem je Ministerstvo kultury.

Budoucí využití (viz připojené výkresy)

- 1) **Zpřístupnění veřejnosti významného památkového objektu prezentujícího jedinečnou typologii, výjimečnou architekturu, českou vojenskou tradici a významného barokního architekta.**

S ohledem na umístění v bezprostřední blízkosti historického centra Prahy zapsaného na Seznam světového dědictví UNESCO se dá předpokládat velká návštěvnost veřejnosti.

- 2) **Výstavní prostory za účelem prezentace paměťových příspěvkových organizací Ministerstva kultury** (např. Národní galerie v Praze, Národní technické muzeum, Památník Národního písemnictví).

Volné prostory umožní moderní interaktivní prezentaci bohatých sbírek uložených v současné době v depozitářích z důvodu nedostatku výstavních prostor v sídlech těchto institucí.

- 3) **Vzdělávací a edukační centrum NPÚ a Ministerstva kultury.**

Národní památkový ústav naplňuje vzdělávací roli v oblasti kulturního dědictví, ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy připravuje řadu vzdělávacích programů pro děti a mládež a nemá vhodné edukační prostory v potřebném rozsahu.

- 4) **Sídlo Pražského filharmonického sboru** (dále jen „PFS“)

PFS je v současné době umístěn v objektu v nestátním vlastnictví na adrese Senovážné náměstí č.p. 978, Praha – Nové Město (nájemné cca 1,999 mil. Kč/rok). PFS usiluje mnoho let o nalezení vhodných definitivních prostor pro svoji činnost. Současné řešení formou pronájmu je nevyhovující. Stávající zkušková místnost je nízká, mělká, navíc s okny do rušné křižovatky. Objekt Invalidovny představuje PFS o vhodném objektu pro rozvoj jeho činnosti naprosto splňuje. Uvažované zkuškové prostory (prostor kaple či bývalé jídelny) jsou umístěny v klidné zóně. Oba prostory budou po nezbytných úpravách vyhovovat i z hlediska akustických parametrů a mají požadovanou výšku stropu (nejméně 5 metrů). Umístění objektu Invalidovny je ve vztahu k partnerům PFS rovněž vyhovující. Mimo obou zkušeben by PFS podle dohody s NPÚ využil prostory několika kanceláří a další skladové prostory jako nutné administrativní zázemí pro nezbytnou provozní činnost. Možnost přemístit se v budoucnu do prostor v majetku státu přinese PFS jak úsporu na hrazeném nájemném, tak vhodné využití specifických prostor, které se v objektu Invalidovny nacházejí.

- 5) **Sídlo územní památkové správy v Praze NPÚ**

Pracoviště územní památkové správy v Praze NPÚ bylo zřízeno k 1. lednu 2013 a je umístěno provizorně v objektu Sabinova č. p. 373, Praha – Žižkov, společně s územním odborným pracovištěm středních Čech NPÚ. V objektu nejsou pro obě pracoviště vyhovující prostorové podmínky. Nedostatečná je kapacita kanceláří, dále chybí samostatná podatelna, spisovna (hlavní spisovna územní památkové správy v Praze NPÚ je až v Doksanech), knihovna, serverovna a zázemí pro IT i zasedací místnost. Chybí i ukládací prostory pro objemnou projektovou dokumentaci 30 spravovaných památkových objektů, s níž územní památková správa v Praze NPÚ průběžně pracuje. V případě budoucího odstěhování z objektu Sabinova

č. p. 373 budou moci být uvolněné prostory využity především v rámci projektu Památkového katalogu (Informačního systému evidence památek) a Digitalizace fondů NPÚ.

Finanční dopady (jednorázové i roční, a to včetně zdroje financování)

Pokud se týká plánované obnovy objektu, náklady na její realizaci lze předběžně odhadnout ve výši 1,5 mld. Kč. Tento předběžný odhad vychází z podkladů dostupných NPÚ a jeho odborných znalostí a zkušeností. Nutno konstatovat, že náklady obnovy by byly rozloženy v čase s předpokladem realizace v horizontu 5-7 let v návaznosti na finančních zdrojích vlastní obnovy. Charakter a dispoziční uspořádání objektu umožňuje etapizaci realizace obnovy.

Pokud se týká ročních provozních nákladů, ty v této chvíli nejsme schopni reálně kvantifikovat, jelikož dosud nemáme žádné relevantní podklady. Pro stanovení základních provozních nákladů tohoto objektu zahrnujících i náklady na platy zaměstnanců správy památkového objektu můžeme vycházet z analogie rozsahem podobných objektů ve správě NPÚ, tj. cca 4,5 mil. Kč, přičemž odhadované vlastní výnosy by se před obnovou mohly pohybovat na úrovni cca 1,5 – 2 mil. Kč. Po realizaci vlastní obnovy by roční provozní náklady vzrostly na cca 10 mil. Kč, přičemž reálně odhadované výnosy by mohly dosáhnout cca 8 mil. Kč. Tyto odhady nezohledňují lokaci památkového objektu v Praze. Výše provozních nákladů se pochopitelně odvíjí od způsobu obnovy památkového objektu, přičemž NPÚ přistupuje k realizaci projektů s cílem minimalizace obligatorních provozních nákladů, zejména v oblasti energií.

Pokud se týká zdrojů financování, jak je Vám paní generální ředitelka známo z jednání, které proběhlo na půdě Ministerstva financí, způsob financování obnovy je v jednání.

S pozdravem

Ing. arch. Naděžda Goryczková
generální ředitelka

Přílohy

- Návrh využití budovy Invalidovny pro účely rezortu kultury – plány 1. a 2. podlaží
- Fotodokumentace budovy Invalidovny